

Miscel·lània Genealògica

EN TEMPS OLÍMPICS LI HA TOCAT A DORO PONS

Antoni Tuduri

Secció de
genealogia de
l'Ateneu de Maó

El lector m'haurà de disculpar, però aquesta vegada tenia la intenció de tornar a les miscel·lànies femenines i un cop més, s'ha torçat l'intent. La causa no és altra que la conjunció dels Jocs Olímpics i la culminació d'una troballa registral.

Per qui no hagués llegit la miscel·lània dedicada a Antonio Vela Vivó, un dels 8 primers atletes participants als Jocs Olímpics de París (1900), recordaré que el descobriment d'aquest remer maonès va ser conseqüència de la recerca de la participació de Doro Pons als Jocs d'Amberes de 1920. El tema Doro va quedar obert i bastant fosc, fins que Miquel Àngel Limón em va proporcionar uns articles periodístics on es feia ressò dels misteris que envoltaven a aquest personatge, especialment un treball publicat a «Última Hora» pel col·laborador del **ME-NORCA** Miquel Pons-Portella, on es parlava abundantment d'en Doro i que portava per títol: «El curiós cas de Teodoro Pons Domínguez», on es feia palès un munt de dubtes sobre el seu origen, començant per l'embull dels noms que va utilitzar: Diodoro, Teodoro, Heliodoro, etc. En resum un conjunt de llums i ombres que calia desentrellar.

Tot açò que dic, ara que els Jocs de Rio es-

Doro Pons als Jocs Olímpics d'Amberes de 1920

tan a punt d'acabar, m'ha fet cercar detalls d'en Doro utilitzant les eines que acostumo a emprar per a les recerques genealògiques, com ara el Registre Civil, els arxius municipals de Barcelona i, com és lògic, les dades que hi ha a la xarxa informàtica. El primer que vaig fer va ser anar al Registre Civil de Barcelona a cercar el certificat de defunció i aquest no sortia; no hi havia cap Pons Domínguez. Gràcies a la paciència i bona predisposició del funcionari que em va atendre, vàrem descobrir que hi havia un Teodoro Pons Pons, natural de Maó, nat en data 25/12/1896, fill de Francisco y de Candelaria, mort a Barcelona en data 28/08/1968. Sembla clar que el nom era Diodoro i no els altres que va fer servir al llarg de la seva com-

plicada vida. Semblava que el final quedava clar i calia fer endarrere per tal de veure quin era l'origen d'aquest maonès criat as Migjorn Gran.

I ara ve allò més bo: des del Registre Civil de Maó acabo de rebre una còpia de l'acta d'inscripció. al Registre d'en Doro on consta que va ser inscrit al jutjat de Maó en data 2 de desembre de 1896, per l'administrador de la Casa de Misericòrdia, dient que aquest al·lot havia estat dipositat al torn de la dita Casa a les «09:30 h de la noche del día anterior, envuelto en un pañal de conchado, otro de hilo, una chambrita de algodón blanca, un pañuelo de algodón blanco y chal de lana color canela claro con cenefa más oscura, todo nuevo, excepto la chambrita que es usada»... Y que se encontró sobre dicho niño un papel en el que se leía «por nombre le pondran Diodoro Pons y Pons».

Total, que el dipòsit va ser fet amb prou detall i amb roba nova. L'anada posterior as Migjorn serà un tema a investigar per altres camins. La raó per la que a l'acta de defunció diu que els pares eren Francisco y Candelaria, és un altre misteri a afegir a la rocambolesca vida de l'atleta.

El que sí és també cert, és que va dedicar els seus esforços i dedicació professional, no només al Barça, sinó que també va participar amb l'equip atlètic de l'Espanyol de Barcelona, aspecte poc o gens citat quan es parla de la seva trajectòria professional.

Als meus temps estudiantils, en Doro apareixia periòdicament per la Casa de Menor-

ca del carrer Diputació 215 de Barcelona i, per tant, tinc una visió un poc difusa de la seva figura. No obstant, sí tinc un record precís d'una incidència al final de la seva vida. Pel que sembla, a les darreries, cal suposar que per dificultats econòmiques, es complementava els seus minsos ingressos amb la venda de participacions de la loteria nacional, la qual cosa va funcionar fins un dia en que al número que venia li va tocar un premi d'una certa importància. El problema va ser que en Doro, confiant amb les estadístiques, no havia comprat els dècims. Pel que es conta, sembla ser que va ser el Barça qui li va solucionar l'embull legal i va poder sortir de problema.

♦ **AQUEST FET** va ser el que va motivar que un vell contertulià de la Casa de Menorca el definís com «Un homo amb cames de cavall, un cor de toro i un cap d'ase», dit amb tot el *carinyo* del món.

Només recordar que va guanyar un caramull de curses, va ser campió d'Espanya diverses vegades dels 800 i els 1.500 metres lliços i, fins i tot, va guanyar la Jean Bouin de Barcelona, la més antiga de les curses atlètiques vigents espanyoles l'any 1921, amb la samarreta de l'Espanyol.

Òbviament, no podem establir lligams de sang ni bots mínims; només volem recordar a un personatge menorquí, peculiar, estrambòtic i tot ple de misteri i indefinicions, però senzill i optimista. En Diodoro Pons Pons (no Fernández, pel que sembla).